La rugămintea cititorului ziarului «Trud» C. Sorin de a-i relata dacă în Transnistria sau în Osetia de Sud sînt antrenați în lupte legionari ruși (vezi ziarul «Trud» nr. 104 din 11 iulie curent) răspunde președintele comitetului central de coordonare al partidului național-republican din Rusia, comandantul legiunii naționale rusești S. Malițev.

LEGIONARII RUȘI ÎN TRANSNISTRIA

Legiunea națională rusă a fost creată pe lîngă comitetul central de coordonare al partidului național-republican și e mai mult o organizație militar-sportivă decît o armată înzestrată cu armament și tehnică. În afară de educarea patriotică și instruirea militar-sportivă, scopul principal al formațiunii noastre e apărarea frontierelor Rusiei și a oamenilor ruși de pe teritoriul fostei U.R.S.S. Schema activității e simplă: cum numai parvine informația despre pogromuri, asuprirea rușilor în statele învecinate sau despre acțiuni militare împotriva lor, partea cointeresată (așa cum s-a procedat în Osetia de Sud și Transnistria) îi asigură cu arme, locuințe, hrană și bani.

În legiunea națională își fac serviciul numai voluntari. Partidul nu alocă nici o copeică. Vîrsta legionarilor e de la 20 de ani în sus. Sînt înrolați cei care și-au făcut serviciul în rîndurile armatei sovietice. Se dă preferință reprezentanților corpului de ofițeri.

Comentariul secției scrisori. Nu ne vom pronunța noi asupra caracterului legal al creării acestor unități militare. Evidențiem doar faptul că ele există și luptă, ceea ce-i o dovadă a neexpeditivității politicienilor noștri. De aici și «spiritul de inițiativă» etc., etc.

Nota redacției «V.P.». Despre fărădelegile legionarilor ruși nepoftiți, pe care ei le comit pe pămîntul moldav, ar putea relata miile de bejenari din orașul Tighina și satele moldovenești din Transnistria. «Spirit de inițiativă» la omorîrea cetățenilor pașnici au acești belicoși destul și de rămas. În sfîrșit o rază de lumină asupra evenimentelor din raioanele de Est ale Moldovei a răzbit și în paginile vechiului ziar al uniunilor sindicale. Firește, s-ar fi cuvenit ca autorul să relateze cine anume în Rusia le înarmează și pe banii cui sînt întreținute aceste lepădături, cărora imperiul le stăruie și în vis.

— Aveți în vedere: pentru fiecare minut de depășire a normei plătiți suplimentar zece ruble!

Desen de MICHIDUȚĂ.

SALUTARI DE LA BALȚI

Timpul ne prilejuiește grele încercări. Apogeul neliniștii îl constituie dușmănia — omul se teme de om. Și suferă toți laolaltă. E greu de trăit și la Bălți. Cu ce probleme se confruntă populația din partea locului veți afla și din interviul corespondentului nostru cu Aurel M. PUICA, viceprimarul orașului.

— Domnule viceprimar, știu că nu Vă arde acum de taciale. Totuși, V-aș ruga să-mi spuneți cum o duce lumea la Bălți.

— Greu. Foarte greu. N-avem bani. Oamenii nu primesc salariul. Multe întreprinderi și-au suspendat activitatea. Se închid grădinițele. Nu putem pregăti școlile către noul an de studii. Ducem lipsă de materie primă. Era cît pe ce să rămînem fără gaz. Ne mai amenință deficitul energiei electrice. Avem probleme și în privința alimentării orașului cu apă.

— Ce întreprinderi și-au întrerupt activitatea, care-i cauza?

— De acestea sînt multe. Nu poate funcționa nici chiar întreprinderea «Răut» (fosta uzină «Lenin»). Cauza principală este, precum am zis, lipsa mijloacelor financiare, a materiei prime. S-au atrofiat legăturile cu furnizorii. Nefiind corect informați despre evenimentele din Moldova, partenerii noștri, oamenii de afaceri își închipuie că la noi cu bună seamă băștinașii au dezlănțuit un genocid. Dar, de fapt, e o blocadă economică din partea Rusiei, unde a fost emisă și o interdicție specială în această privință. În baza ei producătorii au pierdut dreptul de a avea relații cu noi.

UN ORAȘ LA HOTARUL DINTRE SOCIALISM ȘI NECAPITALISM

— Ați solicitat ajutor de la conducerea de vîrf a Moldovei, care-i rezultatul?

— Problemele-s știute. Însă soluționarea lor decurge prea lent, fiindcă prea strîns sîntem integrați cu Rusia. Această interdependență e atît de dură, încît nu putem conlucra nici cu alte state. Aveam foarte bune legături cu Bulgaria. Și acestea-s deteriorate. Motivul e același: și ei, și noi sîntem dependenți de Rusia.

— Ce se întîmplă cu muncitorii și slujbașii rămași fără lucru?

— Deocamdată se află în vacanță. După împrejurări și posibilități vor reveni.

— Ați menționat că se închid și grădinițele. De ce? Cîte-s deja închise?

(Continuare în pag. 6)

NEOBOLȘEVISM

AMINTIRI DESPRE VIITOR

Multă vorbă nu avem ce face. Însuși cuvîntul **domn** vorbește despre polarizarea societății. Dacă socotim că Moldova e casa noastră, familia în care trăim, apoi cum să înțelegem că există **domni** și **tovarăși**? Altceva e la mijloc, cum se cîntă în cîntec: «Mî s toboi dva berega u odnoi reki». Despre ce fel de familie unită mai putem vorbi? Noi considerăm că despărțirea este necesară. Asta-i una. Iar a doua: arborați tricolorul vostru pentru **domni**, căci cuvîntul **tovarăș** s-a născut sub drapelul roșu, pe care noi nu-l vom ceda cu nici un preț.

A. CEBAN,
satul Nezavertailovca, raionul Slobozia.

NEDUMERIRI

«Cel mai mare dușman al stratului fertil de sol în republică este eroziunea. Fără exagerare ea poate fi numită proces necruțător, capabil în timp de ploaie torențială să spele de pe povîrnișurile dealurilor un strat de sol pînă la jumătate de metru grosime — o adevărată catastrofă de sol. Acuma în (R.S.S. Moldovenească) există 700 mii hectare de pămînturi erodate, din ele mai mult de 300 mii hectare moderat sau puternic spălate, pe care productivitatea culturilor agricole e scăzută cu 40 și mai multe procente».

(A.Ș. a R.S.S. Moldovenești, secția geografie. Atlas al R.S.S. Moldovenești. Direcția principală a geodeziei și cartografiei pe lîngă Sovietul de Miniștri al U.R.S.S., Moscova, 1990).

În mod obiectiv, eroziunea nimicește stratul fertil de sol, dar nu trebuie de confundat cauza și urmarea. Căci procesul de erodare în condițiile naturale e un fenomen pe cît de firesc, pe atît și de rar. Altă poveste e agricultura — fiind un amestec violent în lanțurile biocenozei pe terenuri imense, încă și lezează structura solului, răvășindu-l adînc și răsturnîndu-l în van. Ca apoi ploile torențiale să-l spele cu ușurință hăt în pîraie și rîuri pînă-n mare... Și acest fapt nu indică oare că de vină este metoda de lucrare a pămîntului (de arat), adică acei oameni,

CINE ESTE ACEST CINEVA?

care aplică această metodă — anume cea prin surpare. Cu atît mai mult că demultișor există metoda de arat fără surpare, care nu numai că păstrează structura și calitățile solului, dar și asigură un nivel mai înalt al altor parametri agricoli... Curios, cine este acea persoană îndărătnică, care în pofida priorităților metodei fără surpare, impunea și impune aplicarea anume a celei dintîi — prin surpare? Cine, știind prea bine care sînt pierderile reale de sol, totuși se ține scai de surparea malefică? Or, nu prezintă mare dificultate de a face calculul suprafețelor arate în țară și a termenelor suficiente ca aceste terenuri să rămînă complet-amente despuiate de sol! Să fie oare dezgolirea rocilor scopul acelui (sau al acelor) încăpățînat, care nu admite trecerea la tehnologia mai progresivă, modernă de lucrare a solului?

Iar dacă **eroziunea** este numită **proces necruțător**, apoi — pentru conformitate — cum trebuie să fie numită **atitudinea** ce poate avea drept rezultat dispariția cel puțin a stratului fertil al solului? Și doar nu ploile torențiale poartă vina subiectivă a unor decizii (sau indecizii?), aflate la înălțimea (josnicia?) competenței (a ignoranței?) cuiva!

Ei bine, toată beleaua a căzut pe capul nostru din vina sovietelor. D-apoi, se zice, s-au schimbat timpurile (?), situația e alta (?)! Atunci de ce nu se schimbă starea de lucruri într-un domeniu atît de important cum este lucrarea pămîntului?..

Dar cum se poate să numești erodarea solurilor (mai ales în proporții de amploare) — catastrofă de sol? Asta în timp ce solul este bogăția principală de care dispune Moldova — bogăție, care este «utilizată» pentru tulburarea apelor curgătoare și stătătoare! Doar în fiece an se întîmplă aceeași calamitate (diferă doar proporțiile) — lacrimile cerului dizolvă grăsimea pămîntului, cauzînd pierderi incalculabile și economiei țării, și naturii — ceea ce este mult mai grav.

Cine, deci, este acest îndărătnic «cineva» și cine va reuși să-l convingă că viața nu trebuie să se termine și nu se va termina odată cu el?

Iulian MUNTEANU